

[Ragnhild Andersen.]

ligt, da den arbejderbeskyttelseslov vi har, stammer, som det er sagt af en anden ordfører, helt tilbage fra 1901 og er så forældet, at den koster menneskeliv. Den koster menneskeliv, fordi der på byggepladser og ved lastning og losning og på forskellige industriområder ikke er det tilsyn og den beskyttelse for arbejderne, som rettelig burde være der.

Det står også mange steder meget skralt til med sanitetsforholdene. Når jeg her fremdrager et enkelt tilfælde, er det til belysning af, hvilke store mangler der er på dette område. På en virksomhed som Helsingør Skibsværft, hvor der arbejder 2 400 arbejdere, er der til dato kun 880 garderobeskabe og kun 40 brusere — til 2 400 arbejdere! Og når der er så dårlige pladsforhold og elendige badeforhold, hvor arbejderne får fodsvamp, og garderobelokaler, hvor bundvandet sætter op og efterlader et tykt lag slam på gulvet, er det ikke, fordi dette skibsværft hører til de dårligst stillede økonomisk her i landet. I regnskabsåret 1949—50 blev der udbetalt 672 000 kr. i udbytte til aktionærerne, så man skulle altså synes, at det ville være muligt at få andre sanitetsforhold for de mange arbejdere, det her drejer sig om. Det understreger kun nødvendigheden af så hurtigt som muligt at få denne lov gennemført.

Jeg kan ikke frigøre mig fra det indtryk, som jeg fik sidste vinter under behandlingen af lovforslaget. Uden at røbe, hvad der foregik under udvalgsbehandlingen, kan jeg sige, at jeg har det indtryk, at visse kredse i vort land — jeg tænker på Arbejdsgiverforeningen — prøver at trække denne sag i langdrag og at forhale lovens vedtagelse og forringe dens indhold. Utallige ændringsforslag til utallige af lovens detailområder indløb til udvalget, og man må ikke glemme, at lovforslagets hovedindhold er udarbejdet af folk, der ikke alene er teoretisk sagkyn-dige, men som også har stor praktisk erfaring at øse af. Dermed mener jeg ikke, at lovforslaget er fuldt tilfredsstillende på alle områder, men det ville være et stort fremskridt for danske arbejdere, om denne lov i hovedlinierne blev gennemført. Det vil derimod ikke gavne så forfærdelig meget, hvis man inødekommer de utallige ønsker, arbejdsgiverne fremsætter udfra det syns-

punkt, at de vil spare, hvad det koster at yde den beskyttelse, som skal skåne menneskeliv.

Også ungdomskommissionen har stillet adskillige udmærkede forslag til dette lovforslag, som hurtigst muligt bør gennemføres, om beskyttelse af vore unge arbejdere.

Man har som sagt ventet i årevis på en ny beskyttelseslov, og det er på høje tid, at den gennemføres. Vi bør ikke opleve en samling til, hvor lovforslaget ikke kommer længere end til udvalget, og man bør ikke efterlade det indtryk hos landets befolkning og hos landets arbejdere, at hver gang der er noget, der er til gavn for arbejderne, skal det tage år at få det gennemført, medens derimod en militærbevilling på 350 mill. kr. gennemføres i løbet af en eftermiddag i dette høje ting. Medens Atlantpagten kan gennemføres i løbet af 36 timer, så skal det tage år og dag, før en arbejderbeskyttelseslov kan blive vedtaget.

Med disse ord tilsiger jeg mit partis støtte til en hurtig gennemførelse af lovforslaget.

Socialministeren (Strøm): Jeg vil gerne takke samtlige ærede ordførere for de venlige bemærkninger, de har fremført med henblik på en eventuel gennemførelse af dette lovforslag, og jeg vil understrege, at det jo var ønskeligt, om vi kunne få denne lov gennemført i denne rigsdagssamling. Jeg har forstået af de udtalelser, der er faldet, at samtlige ærede ordførere er interesseret i, at vi får en virkelig arbejderbeskyttelseslov. Det ærede medlem hr. Øllgaard udtrykte det således: en virkelig forstandig, god og betryggende arbejderbeskyttelseslov. Det ærede medlem hr. Stæhr Johansen ville gerne være med til en god arbejderbeskyttelseslov, og jeg har forstået, at også de øvrige ærede ordførere gerne vil være med til en god lov.

Jeg tror, vi alle er enige om, at det, det drejer sig om, er at skåne arbejderne for ulykker, først og fremmest naturligvis af menneskelige hensyn, men også af økonomiske; for det er jo således, at jo færre arbejdsulykker der er, des mindre udgifter bliver der til ulykkesforsikring. Jeg gør opmærksom på, at ulykkesforsikringslovgivningen på nuværende tidspunkt koster arbejdsgiverne ca. 44 mill. kr.